

Ross Rohde: Oikealle perustukselle rakentaminen

[Ross Rohde: Building on the Right Foundation](#)

Apostoli Paavali antoi hätkähdyttävän lausunnon Efesolaiskirjeen 2. luvussa. Ainakin se on jokseenkin hätkähdyttävä meidän kannaltamme, jotka elämme länsimaisen kristikunnan keskellä 2000-luvulla. Viitaten siihen, että juutalaiset ja kreikkalaiset ovat molemmat samaa rakennusta, hän toteaa: *Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Ef.2:19-20.*

Se, mikä tässä lausunnossa hätkähdyttää, ei ole juutalaisten ja kreikkalaisten kuuluminen samaan perheeseen, vaan se, että seurakunta on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle.

Jos meidän pitäisi tarkastella rehellisesti nykypäivän seurakunnan elämää, meidän olisi pakko todeta, että apostolinen palvelustyö ei ole siinä perustavaa laatua oleva tekijä (sehän puuttuu usein kokonaan) ja seurakunnan tietyissä ilmenemismuodoissa profeetat ovat vaiennettuja. Heidän tilalleen olemme asettaneet kaksi muuta armoitusta: pastorin ja opettajan tehtävät. Nämäkin ovat tärkeitä lahjoja, ne ovat seurakuntaa varten annettuja armoituksia, mutta jos niitä käytetään kuin ne olisivat osa perustusta, sen sijaan että ne ovat osa rakennuksen valmiiksi saattamista, ne joutuvat väärinkäytetyiksi. Haluan tarkentaa, miten niitä minun mielestäni käytetään väärin ja mistä tämä menettely sai alkunsa.

Seurakunta, sellaisena kuin Jeesus sen suunnitteli, on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle. Hän itse on kulmakivi. Apostolit istuttavat seurakuntia sinne, missä niitä ei ennestään ole (tai missä se on niin aneeminen, että se täytyy aloittaa uudelleen). Profeetat tekevät yhteistyötä apostolien kanssa seuraten tarkasti Jumalan johdatusta niin, että Kristus voi olla kulmakivi, eikä häntä korvata inhimillisillä suunnitelmilla. Katsotaanpa vaikka Apostolien tekoja, missä Pietari, Johannes, Paavali, Barnabas ja Silas (muutaman esimerkin mainitakseni) saivat kaikki profeetallisia ilmoituksia ja heidän toimintansa oli apostolista. He työskentelivät yhdessä pienryhmissä aloittaakseen seurakuntia uusille paikkakunnille, mutta he tekivät tätä Jumalan johdatuksessa, koska hän on kuitenkin kulmakivi kaikessa. Klassinen esimerkki tästä löytyy Apostolien teoista:

He jatkoivat sitten matkaa Frygian ja Galatian halki, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasian maakunnassa. Mysian puolelle tultuaan he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut sitä, ja niin he kulkivat Mysian kautta ja tulivat Troakseen. Yöllä Paavali näki näyn. Makedonialainen mies seisoi hänen edessään ja pyysi: "Tule meren yli tänne Makedoniaan ja auta meitä." Kun Paavali oli nähnyt tämän näyn, me hankkiuduimme heti lähtemään Makedoniaan, sillä ymmärsimme, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan evankeliumia siellä. Ap.t.16: 6-10.

Tältä tilanne näyttää silloin, kun seurakuntaa rakennetaan apostolien ja profeettojen perustukselle ja Jeesus on kulmakivi.

Nykyään meidän tulisi pikemminkin tehdä seuraava rinnastus "Seurakunta on rakennettu pastorien ja opettajien perustukselle ja Raamattu on kulmakivi". Pastorit, opettajat ja Raamattu - kaikkihan ne ovat suurenmoisia asioita. Ne ovat sanoin kuvaamattoman arvokkaita. Mutta käytöstä poistettu pyssy, mittanauha ja vatupassi eivät ole hyvä vasara, ruuvimeisseli ja viivoitin. Jos käytät hyvää työkalua väärin, saat huonoja tuloksia. Meillä on tapana aloittaa seurakunta kokoamalla pastori- ja opettajatiimi ja siten alamme opettaa Raamattua perusteellisesti. Suoraan sanoen länsimainen seurakunta on niin lahjakas, että osaa tämän tosi hyvin. Mutta olennaisesti me käytämme perustuksen laskemiseen taitoja, joita tarvitaan rakennuksen viimeisteleminen. Ja koska Raamattu on inspiroitua Jumalan sanaa, se on myös käyttökelpoista opettamiseen, nuhtelemiseen, ojentamiseen ja vanhurskauteen kasvattamiseen, ja se voi antaa meille tarkkoja ohjeita sellaisiin kysymyksiin kuin koska, missä ja kenen kanssa. Se olisi kuitenkin profettojen tehtävä.

Mistä tällainen menettely on peräisin? Samoin kuin monet meidän harha-askelistamme, sekin nousee historiasta ja perinteestä. Samalla tavoin kuin opimme perustamaan seurakunnan jonkin uskovien ydinryhmän ympärille sen sijasta, että olisi tehty apostolista työtä kadotettujen keskellä, olemme yhtä lailla oppineet aivan samoista syistä, että paimenen ja opettajan armoituksia voi käyttää perustuksen laskemiseen mieluummin kuin raamatullista mallia apostolien ja profettojen yhteistyöstä. Miksi? Koska kristinusko joutui saarretuksi ja eristetyksi keskiajalla. Meillä oli Atlantin valtameri lännessä, islam etelässä ja idässä ja autiot jäälakeudet pohjoisessa. Niinpä opimme tekemään hengellistä työtä niiden keskellä, jotka olivat jo ennestään kristittyjä, ja kadotimme apostoliset taidot. Meillä on silti edelleen keskellämme ihmisiä, joilla on apostolin armoitus ja kutsu, heillä on vain vähän paikkoja, missä palvella, erityisen vähän omalla takapihalla, ainakin nykyisen seurakuntamallin keskellä.

Mitä voisimme tehdä asialle? Minulla on paljonkin ideoita, mutta mitä sinä arvelet?

- jos joku on saanut apostolin armoituksen ja kutsun, missä sellainen henkilö voisi tehdä työtä tämän nykyisen seurakuntasysteemin vallitessa?
- onko sinusta reilua sanoa, että olemme korvanneet Jeesuksen Raamatulla, kun tarkoitetaan kulmakiveä?
- millaiselta hengellinen työ näyttäisi nykyisin länsimaissa, jos sitä tehtäisiin apostolien ja profettojen perustukselle?
- mitä esteitä sellainen työ kohtaisi?

Ross Rohde

Copyright © 2013 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.